

[Alfred Jensen.]

jeg tænker også på den måde, hvorpå man behandler spørgsmålet om tjenestetidsforlængelsen.

Der er jo et stort flertal her i folketinget imod, at man gennemfører denne forlængelse i denne sommer; praktisk talt står kun de to regeringspartier bag tjenestetidsforlængelsen, alle andre har store betænkeligheder ved gennemførelsen af den og mener, at de saglige forudsætninger ikke er tilstede. Ikke desto mindre gennemfører man denne forlængelse, til trods for at den koster staten adskillige millioner. Jeg er ikke i stand til at afgøre, hvor meget denne forlængelse koster i penge, men der har for det første år, hvor man skulle gå over til 18 måneders tjenestetid, været nævnt et beløb på op til 200 mill. kr. i ekstraudgifter; og når det er tilfældet, er der så sandt ingen grund til at ynke finansministeren i anledning af, at der ikke er overskud på hans finanslovsforslag. Nej, hvis man vil have en sådan balance, må man skære ned på de militære udgifter, og det kan lade sig gøre, uden at det går ud over det saglige, selvom man vil anlægge de udenrigspolitiske betragtninger, som gøres gældende fra de partier, der tilslutter sig Atlantpagten.

Mit parti kan ikke erklære sig tilfreds med den måde, man søger at løse disse problemer på. Vi er som sagt ikke alene modstandere af, at finansministeren skærer sig de 25 mill. kr., men også af, at man inddrager de andre 155 mill. kr.

Men ser man så på den anden side af regnestykket, ser man på fordelingen af de gaver, som finansministeren deler ud, takket være de penge, der indvindes dels ved at opgøre skotøjsrabatten, dels ved at gøre tilskuddet til rugbrød mindre, dels ved at ophæve mælketilskuddet på de 6 øre og dels ved at forhøje jernbanetaksterne, bliver man endda mere utilfreds, og billedet er da endnu langt mere alvorligt. Det er nemlig ikke så enkelt, som det ærede medlem hr. Poul Møller forsøgte at give det udseende af, når han sagde, at det var urimeligt at opretholde disse tilskudsordninger, for det var ikke sociale ordninger, når man gav penge til skatteyderne på et eller flere felter og tog dem igen i form af skatter. Det ærede medlem mente, at det kunne gå lige op, og så var der ikke tale om nogen social foranstaltning. Men sådan ser det

jo ikke ud. Det ærede medlem hr. H. C. Hansen og det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard har ved eksempler vist, at hvis man gennemfører de foranstaltninger, der her er foreslået, vil det virke på en sådan måde, at hver enkelt aldersrentemodtager vil komme til at betale 10 kr. mere årlig. Men så synes jeg, man bør standse talen om, at det ikke her drejer sig om sociale foranstaltninger, for det gør det i allerhøjeste grad.

Endvidere er det ikke alene når det drejer sig om de gamle, at regnskabet falder ud til skade for dem, der dårligst kan bære ekstraudgifter; det gør det også, når det drejer sig om familier med børn. Jeg forstod på det ærede medlem hr. H. C. Hansen, at han mente, at den forhøjelse af børnetilskuddet, der gennemførtes for hovedstadens vedkommende, dækkede bortfaldet af skotøjsrabatkortene. Det er ikke helt rigtigt, idet skotøjsrabatkortene giver et beløb på 30 kr., medens dækningen er 28 kr.; der mangler altså i hvert fald en dalers penge. Det er også ret betegnende, at man ikke engang gennemfører en forhøjelse, der i det mindste giver de 30 kr. over hele linien til de forældre, der har børn, og som ligger under de indtægtsgrænser, der er fastsat. Det viser, at det på alle områder er sådan, at der tages fra dem, der har de små indkomster, og tages fra dem på en sådan måde, at det vil blive føleligt fremefter. Jeg har som ved tidligere lejligheder regnet eksempler ud med hensyn til, hvorledes det virker. Men nu er der både af socialdemokratiets ordfører og af den radikale gruppes ordfører nævnt eksempler, som tilstrækkeligt viser, hvordan de foreslåede foranstaltninger vil komme til at virke, og derfor skal jeg afstå fra at komme frem med mine beregninger; de ligger på linie med det, der her er nævnt, og de viser, at der aldeles ikke gives dækning.

Det er også ret betegnende, at når man nu gennemfører sådanne foranstaltninger, hvorved de gamle får mindre, hvorved familier med børn får mindre, hvorved skatteydere med små indkomster får mindre, får det ikke engang en sådan indflydelse på pristallet, at det hjemler ret til højere løn. Hvis jeg forstår de beregninger, der er lavet i finansministeriet, skulle de godt gøre, at der ikke bliver tale om noget som helst i den retning. Det viser uholdbarheden i den pristalsberegning, vi har, at